SCR భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం 560

1956
మే, 8

(జగన్నాథ దాస్, వేంకటరామ అయ్యర్ మరియు బి.పి.సిన్హా గౌరవనీయ న్యాయమూర్తులు)

పిటిషనర్: M/స. మోడీ ఫుడ్ ప్రొడక్ట్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

Vs.

ప్రతివాది: శ్రీ ఫకీర్ చంద్ శర్మ మరియు ఇతరులు

చట్టం:

పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం, 1950, నం. XLVIII ఆఫ్ 1950–సెక్షన్లు 23 మరియు 22(ఎ) – పూర్వ వివాదం పెండింగులోవుండగా పని నిలుపుదల (లే ఆఫ్) – కింద దరఖాస్తుసెక్షన్ 22(ఎ) ఉల్లంఘించినట్లు ఆరోపిస్తూ సెక్షన్ 23 క్రింద ట్రిబ్యునల్ తీర్పు తొలగింపు న్యాయబద్ధమైనది–దరఖాస్తును కొట్టివేసింది చెల్లించవలసిన పరిహార పరిమాణం– నిబంధన(బి) కు 25–C, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ఎప్పుడు వర్తిస్తుంది.

ఒకే పార్టీకి చిందిన వారి మధ్య ఇంతకుపూర్వం నాటి పారిశ్రామిక వివాదంకు చెందిన అప్పీలు, లేబర్ అప్పీల్లెట్ ట్రిబ్యునల్ పెండింగులో వుండగా , కొందరు కార్మికులను యజమాన్యం తొలగించింది, మరియు మూలవేతనంలో సగానికి సమానమైన , పారిశ్రామిక చట్టం , 25 సి కి ప్రోవిసో (బి) నిబంధనల పకారం , మొదటి 45 రోజులకు కరువుభత్యం పరిహారంగా చెల్లించాలని ప్రతిపాదించింది –1959 పారిశ్రామిక వివాదాల (అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం సెక్షన్ 23 కింద , అదే చట్టానికి చెందిన సెక్షన్ 22 (ఎ) యొక్క ఉల్లంఘన జరిగిందని ఆరోపిస్తూ కార్మికులు ట్రిబ్యునల్ కు దరఖాస్తు చేశారు మరియు తొలగింపు సదుద్దేశపూర్వకమైనది కాదని మరియు , మొత్తం తొలగింపు కాలానికి పూర్తి వేతనాలు కోరినారు. తొలగింపు న్యాయమైనదేనని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది , కానీ కార్మికులు సగం ములా వేతనానికి అర్హులనియు మరియు మొత్తం తొలగింపు కాలానికి పూర్తి వేతనాలు కోరినారు. తొలగింపు న్యాయమైనదేనని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది , కానీ కార్మికులు సగం మూలవేతనానికి అర్హులనియు మరియు సెక్షన్ 25–సి కి ప్రావిశో (బి) ప్రకారం , కరువు భత్యం కేవలం మొదటి 45 రోజులకే కాకుండా మొత్తం కాలానికే అర్హులని పేర్కొన్నది.

తొలగింపు న్యాయబద్ధమైనను ట్రిబ్యునల్ నివేదికపై , సెక్షన్ 23 కింద అప్లికేషన్ ను కొట్టివేయాల్సిందే.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , సెక్షన్ 25 కి ప్రొవిసో (బి) రెండవ మరియు ప్రత్యేకమైన తొలగింపుకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది మరియు ఒక నిరవధిక తొలగింపులో మొదటి 45 రోజుల తర్వాతి కాలానికి వర్తించదు.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నెం.353/1955

లక్నో లోని భారతీయ కార్మిక అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క మిస్లేనియస్ కేస్ నెం.111-సి-650/1954 లో 22 , ఆగస్టు , 1955 లో తీర్పు మరియు ఉత్తర్వునుండి , ప్రత్యేక అనుమతిద్వారా అప్పీలు

అప్పీలుదారులకొరకు: వేదవ్యాస్ (ఎస్.కె.కపూర్, మరియు ఎన్.హెచ్.హింగోరాని ఆయనతోపాటుగా)

ప్రతివాదికొరకు: జె.ఎన్.బెనర్జీ (పి.సి.అగర్ వాల్ ఆయనతో)

1956 మే, 8వ తేదీ, కోర్టు తీర్పు వెలువరించినది:

వెంకటరామ అయ్యర్ న్యాయమూర్తి – భారతీయ వ్యాపార సంస్థల చట్టం (ఇండియన్ కంపెనీల చట్టం) కింద నమోదు చేయబడిన వ్యాపార సంస్థ అప్పీలుదారుడు మరియు , మీరట్ జిల్లాలోని మోడీ ఆయిల్ మిల్స్ అనబడు కర్మాగారం కలిగివుంది.

తీర్పు:

ప్రతివాదులు మిల్లులో నియమించబడిన కార్మికులు. మిల్లుల వ్యాపారం నూనెలు మరియు పెయింట్ల తయారీలో ఉంటుంది. 12-7-1954న యాజమాన్యం ఈ క్రింది నోటీసును ఇచ్చింది:

"వేపనూనె మరియు వేరుశెనగ నూనెల అధికారిక ధరలతో సమానంగా వేరుశెనగ గింజలు మరియు వేప గింజలు అందుబాటులో లేనందున , యాజమాన్యం అయిష్టంగా వ్యవహరిస్తోందని నోటీసు ఇవ్వబడింది. వేరుశెనగ క్రషింగ్ విభాగము మరియు వేప విభాగాన్ని తదుపరి వేరుశెనగ సీజన్ వరకు మూసివేయవలసి వచ్చింది మరియు ఆ విధంగా జతచేయబడిన జాబితాలోని మిగులు కార్మికులు మరియు వారి సేవలు 14 జూలై, 1954 నుండి తొలగింపు అమలులోకి వస్తాయి.

ఈ విధంగా ప్రభావితమైన కార్మికులకు నష్టపరిహారం చెల్లించబడుతుంది. పారిశ్రామిక వివాదాల (సవరణ) చట్టం , 1953, అందులో పేర్కొన్న షరతులకు లోబడి , సెక్షన్ 25(D) మరియు (E)లో నిబంధన ప్రకారం, తొలగించబడిన కార్మికులందరికీ సమయం ఉదయం 10 గంటలకు హాజరు ఉండాలని ఇంకా తెలియజేయబడింది".

ఈ నోటీసుకు అనుగుణంగా , అందులో పేర్కొన్న 142 మంది కార్మికులు , ఈ అప్పీల్‌లో ప్రతివాదులుగా, 14 జూలై 1954 నుండి తొలగించబడ్డారు. 26-7-1954న వారి యూనియన్ ద్వారా పనిచేస్తున్న కార్మికులు ఆ కాలానికి పూర్తి వేతనాలు డిమాండ్ చేస్తూ యాజమాన్యానికి నోటీసు పంపారు. ఇది అన్యాయమైనది మరియు చట్టవిరుద్ధం అనే కారణంతో తొలగించబడింది. యాజమాన్యం ఈ ఆరోపణలను ఖండించింది మరియు. డిమాండ్‌ను తిరస్కరించింది. ఇది 1947 పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం XIVలోని సెక్షన్ 2(k)లో నిర్వచించబడిన పారిశ్రామిక వివాదం అయినందున, సాధారణ క్రమంలో, ఆ చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ప్రొసీడింగ్‌లు తీసుకోబడతాయి. అయితే ఆ సమయంలో పార్టీల మధ్య మరో పారిశ్రామిక వివాదం తుది తీర్పు పెండింగ్‌లో ఉంది. ఆ వివాదం మీరట్‌లోని ప్రాంతీయ సమన్వయ అధికారికి (రీజియన్ రీకాన్సిలియేషన్ ఆఫీసర్) తీర్పు కోసం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10 కింద సూచించబడింది . అతను తన అవార్డును ప్రకటించాడు మరియు దానికి వ్యతిరేకంగా , రెండు పార్టీలు లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కు అప్పీల్‌లకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చాయి మరియు అవి నోటీసు తేదీలో పెండింగ్‌లో ఉన్నాయి. 1950 నాటి పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం XLVIII, ఇకపై చట్టంగా సూచించబడుతుంది, పార్టీల మధ్య ఇప్పటికే మరో పారిశ్రామిక వివాదం పెండింగ్‌లో ఉన్నప్పుడు, వారి మధ్య తలెత్తే కొన్ని వివాదాలకు సంబంధించి ప్రత్యేక నిబంధనలను కలిగి ఉంది. అవి సెక్షన్లు 22 మరియు 23, ఇవి క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

"22. సెక్షన్ 10 కింద అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి అనుమతించబడిన ముప్పై రోజుల వ్యవధిలో లేదా ఈ చట్టం క్రింద ఏదైనా అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో ఏ యజమాని అయినా-

(ఎ) అటువంటి అప్పీల్‌లో సంబంధిత కార్మికుల ప్రతికూలతకు, అటువంటి అప్పీలు దాఖలు చేయడానికి ముందు వెంటనే వారికి వర్తించే ఉద్యోగ నిబంధనలు మార్చడం, లేదా

(బి) అటువంటి అప్పీల్‌లో సంబంధిత కార్మికులు ఎవరినైనా, అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క వ్రాతపూర్వకంగా – స్పష్టమైన అనుమతి లేకుండా తొలగించుట లేక వేరుగా తొలగింపు లేక శిక్ష విధించుట చేయరాదు.

23. అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు విచారణలు పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో సెక్షన్ 22లోని నిబంధనలను యజమాని ఉల్లంఘిస్తే, –అటువంటి ఉల్లంఘన ద్వారా బాధపడిన ఏ ఉద్యోగి అయినా, అటువంటి అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించిన పద్ధతిలో మరియు అటువంటి ఫిర్యాదు అందిన తర్వాత వ్రాతపూర్వకంగా ఫిర్యాదు చేయవచ్చు, అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఫిర్యాదును తన ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్న అప్పీల్‌గా నిర్ణయిస్తుంది మరియు దానిపై తన నిర్ణయాన్ని ప్రకటిస్తుంది మరియు ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు తదనుగుణంగా వర్తిస్తాయి".

24-8-1954న ప్రతివాదులు చట్టంలోని సెక్షన్ 23 ప్రకారం లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్‌లో ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. అందులో (లే ఆఫ్) తొలగింపు సరైనది కాదని వారు ఆరోపించారు, ఎందుకంటే దాని కోసం ఇచ్చిన (గ్రౌండ్) కారణములు అంటే వేరుశెనగ మరియు వేప గింజలు అధికారిక ధరలకు సమానంగా అందుబాటులో లేవు అనేది నిజం కాదు ; పార్టీల మధ్య పారిశ్రామిక వివాదానికి సంబంధించి లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌లో పెండింగ్‌లో ఉన్నందున , లే–.ఆఫ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 22(ఎ) కి విరుద్ధమని , (లేఆఫ్) తొలగింపు మొత్తం కాలానికి పరిహారం పూర్తి వేతనాలు తదనుగుణంగా వారు తమకు ఈ విధంగా మంజూరు చేయాలని ప్రార్థించారు. అప్పీలుదారు దావాను వ్యతిరేకించాడు. నోటీసులో పేర్కొన్న విధంగా వేరుశెనగ, వేప గింజలు లభ్యం కాకపోవడం వాస్తవమేనని, లేఆఫ్ (బోనఫైడ్) సరైనదేనని వాదించింది. 1953 చట్టం XLIII ద్వారా సవరించబడిన పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 25-C లో నిబంధన ప్రకారం కార్మికులకు పరిహారం చెల్లించబడుతుందని నోటీసులో స్పష్టంగా పేర్కొన్నందున , చట్టంలోని సెక్షన్ 22 (a) వివాదానికి ఎటువంటి వర్తింపు లేదని పేర్కొంది . ఆ సెక్షన్ కింద పరిహారం సెక్షన్ ప్రధాన భాగంలో పేర్కొన్న రేటు ప్రకారం మొదటి 45 రోజులు మాత్రమే చెల్లించబడుతుందని మరియు ఆ తర్వాత ఏ కాలానికి చెల్లించబడదని కూడా వాదించింది. ట్రిబ్యునల్ లే ఆఫ్ సరైనదేనని పేర్కొంది. ఇది సెక్షన్ 25-C నిర్మాణంపై ఆధారపడి , కార్మికులు మొదటి 45 రోజులకు మాత్రమే కాకుండా మొత్తం కాలానికి సగం మూల వేతనాలు మరియు కరువు భత్యాలకు (డియర్‌నెస్ అల వెన్స్ కు) అర్హులు , మరియు అప్పీలుదారు వారి నిబంధనలను గమనించలేదు. ఆ సెక్షన్", చట్టంలోని సెక్షన్ 22(ఎ) లో

ఉద్యోగ (సేవా) షరతులలో మార్పు ఉంది . తదనుగుణంగా మొత్తం కాలానికి మూల వేతనాలు మరియు కరువు భత్యం 50 శాతం చొప్పున పరిహారం ఇచ్చింది. ఈ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా , యాజమాన్యం ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యతనిచ్చింది.

అప్పీలుదారు తరపున, శ్రీ వేదవ్యాస్ మొదట వాదన (లే ఆఫ్) తొలగింపు సరైనదని గుర్తించిన తర్వాత, ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన పిటిషన్‌ను కొట్టివేయడం మాత్రమే ట్రిబ్యునల్ జారీచేయు ఏకైక ఉత్తర్వు మరియు పరిహారం పర్యవసానంగా , అధికార పరిధి లేకుండా ; మరియు రెండవది , పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 25-సి యొక్క నిజమైన రూపకల్పన, సెక్షన్ 25-సి కి ప్రొవిసో (ఎ)లో అందించిన విధంగా కార్మికులు 45 రోజుల వ్యవధికి మాత్రమే పరిహారం పొందేందుకు అర్హులు . ఈ రెండు వివాదాలు బాగానే ఉన్నాయని మేము భావిస్తున్నాము.

మొదటి ప్రశ్నపై , యాజమాన్యం సెక్షన్ 22 కి విరుద్ధంగా ఉందని తేలితేనే చట్టంలోని సెక్షన్ 23 కింద ఉపశమనం కల్పించడానికి ట్రిబ్యునల్ యొక్క అధికార పరిధి వెలువడుతుంది. ప్రతివాదులు , ఈ స్థితిని చాలా సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్నారు మరియు సెక్షన్ 23 లోపు తమను తాము తీసుకురావాలనే ఉద్దేశ్యంతో , వారు లే ఆఫ్ చేయడం మంచిది కాదని ఆరోపించారు. నిజానికి, వేరుశెనగ మరియు వేప గింజలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. కార్మికులను తొలగించే షరతులు వారి (సర్వీస్‌కు) ఉద్యోగానికి సంబంధించిన షరతులు అని భావించడంపై ఈ వివాదం ఆధారపడి ఉంటుంది , మరియు యజమాని సరైన ఆధారాలు లేకుండా కార్మికులను తొలగించినప్పుడు, అది చట్టం సెక్షన్ 22(ఎ) లోని సేవా నిబంధనలను ఉల్లంఘించినట్లు అవుతుంది .

సేవా షరతులను ఉల్లంఘించినట్లు చట్టంలోని సెక్షన్ 22(ఎ) లోపు లేఆఫ్, సమర్థనీయమైనా లేదా మరేదైనా తీసుకురావచ్చా అనే విషయంలో మా ముందు కొంత వాదన ఉంది . ఒక వైపు , "ఉద్యోగ షరతులు" అనే వ్యక్తీకరణలో కార్మికులు వాస్తవానికి (సేవ) ఉద్యోగం లో ఉన్నప్పుడు పనిచేసే పరిస్థితులు, వేతనాల పరిమాణం , పని గంటలు , సెలవుల నిబంధనలు మరియు మొదలైనవాటిని మాత్రమే కలిగి ఉంటాయని వాదన. మరియు (లే-ఆఫ్) తొలగింపు అయినప్పుడు, ఈ షరతులు వాటి స్వభావరీత్యా ఎటువంటి వర్తింపును కలిగి ఉండవు మరియు (లే ఆఫ్) తొలగింపు అన్యాయమైతే, అది కార్మికులకు 'పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ప్రొసీడింగ్స్ తీసుకునే

హక్కును ఇస్తుంది. కానీ సెక్షన్ 22(ఎ) లోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించినందుకు వారు సెక్షన్ 23 కింద ఎటువంటి దావా వేయలేరు . మరొక వైపు వాదన ఏమిటంటే , కార్మికులు మరియు యాజమాన్యం, మంచి మరియు సరైన కారణాల వల్ల మరియు చట్టం ద్వారా అనుమతించబడిన షరతులతో మాత్రమే తొలగింపు ఉంటుందని మరియు ఆ షరతులు సంతృప్తి చెందకపోతే, తొలగింపు అనేది సెక్షన్ 22(ఎ) లోని సేవా నిబంధనల మార్పు . ప్రశ్న కొంత ముఖ్యమైనది, కానీ దానిపై ఏదైనా అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరచడం అనవసరం , కొంత వాదన తర్వాత అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది కార్మికులను తొలగించే షరతులు సేవా షరతులు అని అంగీకరించారు. – దీని ఆధారంగా (లే ఆఫ్) తొలగింపు వాస్తవానికి, సమర్థించబడినట్లుగా, ఆ షరతులకు ఎటువంటి ఉల్లంఘన జరగలేదని , మరియు పర్యవసానంగా , చట్టంలోని సెక్షన్ 22(ఎ)కి ఎటువంటి వర్తింపు లేదని అతను వాదించాడు. ప్రతివాదుల తరపున , తొలగింపు అనేది దాని స్వభావం ప్రకారం , తాత్కాలికంగా మరియు తక్కువ వ్యవధిలో ఉండాలి మరియు ప్రస్తుత సందర్భంలో లాగా అది సుదీర్ఘమైన లేదా నిరవధిక కాలానికి అయితే, దానిని చెప్పలేమని వాదించారు . కార్మికులు అంగీకరించినట్లు భావించే సరైన తొలగింపు, కాబట్టి చట్టంలోని సెక్షన్ 22(ఎ) వర్తిస్తుంది.

లే ఆఫ్ ఉండగల పరిస్థితులను సూచించే చట్టబద్ధమైన నియమాలు ఏవీ లేవన్నది సాధారణ కారణం. ఉన్నట్లయితే, అవి పార్టీల మధ్య (సేవా) ఉద్యోగ షరతులుగా పనిచేస్తాయి , ఆపై వాటితో సమ్మతి ఉందా అనే ప్రశ్న మాత్రమే ఉండేది. 1946 యొక్క ఇండస్ట్రియల్ ఎంప్లాయ్‌మెంట్ (స్టాండింగ్ ఆర్డర్‌లు) స్థాయీ ఉత్తర్వులు చట్టం XX నిబంధనల ప్రకారం , ఈ విషయానికి సంబంధించి కొన్ని (స్టాండింగ్ ఆర్డర్‌లు) స్థాయీ ఉత్తర్వులు రూపొందించబడ్డాయి. 1953, పారిశ్రామిక వివాదాల (సవరణ) చట్టం XLIII అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత ఇరుపక్షాల న్యాయవాది పేర్కొన్నారు. అవి ఇప్పుడు అమలులో లేవు మరియు ప్రస్తుత వివాదానికి వర్తించే చట్టబద్ధమైన నిబంధనలు ఏవీ లేవు. అందువల్ల, పార్టీలు అంగీకరించిన ఏకైక షరతు ఏమిటంటే , తగిన కారణాల కోసం మరియు సహేతుకమైన కాలానికి తొలగింపు ఉండాలి. ఈ ప్రశ్నపై , అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా స్పష్టమైన (ఫైండింగ్) అన్వేషణ ఉంది. వేరుశనగ, వేప గింజలు సమాన ధరలకు లభించడం లేదని, అందుకే పనులు నిలిపివేయాల్సి వచ్చిందని ట్రిబ్యునల్ తేల్చి చెప్పింది. కార్మికులను ద్వేషిస్తూ వ్యాపారులు తమ లాభాలను తగ్గించుకునే అవకాశం లేదు. లే ఆఫ్ వ్యవధి వచ్చే వేరుశెనగ సీజన్ వరకు ఉంటుందని మరియు నవంబర్ డిసెంబరులో వేరుశెనగ సీజన్ ప్రారంభమవుతుందని

మాకు చెప్పబడింది. వాస్తవానికి, ప్రతివాదులందరూ సెప్టెంబర్ నుండి వంతులవారీగా తిరిగి నియమించబడ్డారు మరియు డిసెంబర్ మొదటి వారం నాటికి వారందరూ తిరిగి తీసుకోబడినారు. ట్రిబ్యునల్ లే ఆఫ్ సమర్థించబడిందని గుర్తించిన తర్వాత , చట్టంలోని సెక్షన్ 23 కింద ప్రతివాదుల దరఖాస్తు సెక్షన్ 22(ఎ) కి ఎలాంటి విరుద్ధం లేనందున కొట్టివేయబడుతుందని పేర్కొంది .

కానీ, ఈ అన్వేషణ (ఫైండింగ్) ఉన్నప్పటికీ, చట్టంలోని సెక్షన్ 23 కింద దరఖాస్తు నిర్వహించదగినదని ట్రిబ్యునల్ కొనసాగించింది . ఈ నిర్ణయం వెనుక ఉన్న కారణాన్ని అభినందించడానికి , పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 25-Cని ప్రస్తావించడం అవసరం , ఇది క్రింది విధంగా కొనసాగుతుంది:

"పరిహారం కోసం తొలగించబడిన కార్మికుల హక్కు: ఒక పారిశ్రామిక స్థాపన యొక్క మస్టర్ రోల్స్‌లో పేరు ఉన్న కార్మికుడు (బద్లీ పనివాడు లేదా సాధారణ పనివాడు కాకుండా) మరియు ఒక సంవత్సరానికి తక్కువ కాకుండా నిరంతర సేవలను పూర్తి చేసినప్పుడల్లా , అతను తొలగించబడిన అన్ని రోజులకు అతనికి యజమాని చెల్లించాలి, వారపు సెలవులు మినహా, మొత్తం మూల వేతనాలలో యాభై శాతానికి సమానం. మరియు తొలగింపులో లేనట్లయితే అతనికి చెల్లించవలసిన కరువు భత్యం అతనికి చెల్లించాలి:

షరతులకు లోబడి:

(ఎ) క్లాజ్ (బి)లో పేర్కొన్న సందర్భంలో తప్ప , పన్నెండు నెలల వ్యవధిలో పనివాడికి చెల్లించాల్సిన పరిహారం నలభై-ఐదు రోజుల కంటే ఎక్కువ ఉండకూడదు;

(బి) ఏదైనా పన్నెండు నెలల వ్యవధిలో , ఒక కార్మికునికి నలభై-ఐదు రోజుల పాటు పరిహారం చెల్లించబడితే మరియు అదే పన్నెండు నెలల వ్యవధిలో అతను మళ్లీ ఒక వారం కంటే ఎక్కువ నిరంతర వ్యవధిలో తొలగించబడినట్లయితే, అతను , అతనికి మరియు యజమానికి మధ్య విరుద్ధంగా ఏదైనా ఒప్పందం ఉంటే తప్ప , ఈ సెక్షన్‌లో పేర్కొన్న రేటు ప్రకారం లే-ఆఫ్ పరిహారం యొక్క తదుపరి కాలంలో అన్ని రోజులకు చెల్లించాలి".

ప్రతివాదులు పరిహారం పొందే హక్కును అప్పీలుదారు వివాదాస్పదం చేయరు మరియు వాస్తవానికి, సెక్షన్ 25 (సి) ప్రకారం వారికి పరిహారం చెల్లించబడుతుందని , వారు తొలగించబడిన 12-7-1954 నాటి నోటీసు ద్వారా వారికి తెలియజేయబడింది. ఆ సెక్షన్ కింద చెల్లించాల్సిన పరిహారం పరిమాణానికి సంబంధించి పార్టీలు ఏకీభవించలేదు. తొలగింపు 14-7-1954న ప్రారంభమై తదుపరి వేరుశెనగ సీజన్ వరకు కొనసాగుతుందని , మరియు కార్మికులు వాస్తవానికి సెప్టెంబర్ నుండి బ్యాచ్‌ల వారీగా తీసుకోబడతారని మరియు డిసెంబర్ మొదటి వారం నాటికి వారికి అందరికీ ఉపాధి కల్పించారు. 57 నుండి 121 రోజుల వరకు ఉండే వ్యవధిల కోసం ఒక నిరంతర తొలగింపు ఉంది. అప్పీలుదారు యొక్క వాదన ఏమిటంటే , ఈ వాస్తవాలపై , సెక్షన్ 25-సి కి సంబంధించిన ప్రొవిసో (ఎ) ప్రకారం మాత్రమే కార్మికులు పరిహారం పొందేందుకు అర్హులని , అందువల్ల వారికి 50 శాతం మూల వేతనంపై హక్కు ఉంటుంది. మొదటి 45 రోజులు మరియు (డియర్‌నెస్ అలవెన్స్) కరువు భత్యం మరియు మిగిలిన కాలానికి , ఎటువంటి పరిహారం చెల్లించబడలేదు. సెక్షన్ 25-సికి సంబంధించిన నిబంధన (ఎ) మొదటి వ్యవధి 45 రోజులకు వర్తిస్తుందని ప్రతివాదులు అంగీకరిస్తున్నారు ; కానీ వారు లేఆఫ్ యొక్క మిగిలిన కాలానికి , పాలక నిబంధన సెక్షన్ 25-సికి సంబంధించిన నిబంధన (బి) అని మరియు ఆ నిబంధన ప్రకారం , వారు సెక్షన్ యొక్క ప్రధాన భాగంలో అందించిన విధంగా అంటే 50 శాతం మూలవేతనం మిగిలిన కాలానికి కూడా మరియు కరువు భత్యం పరిహారం పొందేందుకు అర్హులు అని వాదించారు.. ఈ వివాదం ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించింది మరియు అప్పీలుదారు ఇచ్చిన పరిహారం సెక్షన్ 25-సి కి అనుగుణంగా లేదని పేర్కొంది , ఇది ఇప్పటికే పేర్కొన్నట్లుగా, సేవా నిబంధనలలో మార్పు ఉందని నిర్ణయించింది మరియు తదనుగుణంగా చట్టం యొక్క 23 సెక్షన్ కింద పరిహారం అందించబడింది.

ట్రిబ్యునల్ సెక్షన్ 25-సిపై ఉంచిన రూపకల్పన తప్పు అని మరియు అప్పీలుదారు అందించిన పరిహారం మొత్తం ఆ సెక్షన్ కింద చెల్లించాల్సిన సరైన మొత్తమని అప్పీలుదారు వాదించారు . ఇప్పటికే చెప్పినట్లుగా, మొదటి 45 రోజులకు చెల్లించవలసిన పరిహారాన్ని సెక్షన్ 25-సికి సంబంధించిన ప్రొవిసో (ఎ) ప్రకారం నిర్ణయించాలనే విషయంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు . సెక్షన్ 25-సి కి సంబంధించిన ప్రొవిసో (బి) ప్రకారం ఉద్యోగులను తొలగించిన మిగిలిన కాలానికి పరిహారం పొందేందుకు అర్హు లా కాదా అనేది మాత్రమే వివాదం . కార్మికులకు 45 రోజుల పాటు నష్టపరిహారం చెల్లించి , మళ్లీ ఒక వారం కంటే ఎక్కువ వ్యవధిలో ఒకేసారి తొలగించబడినట్లయితే

మాత్రమే ఆ నిబంధన వర్తిస్తుంది. సెక్షన్‌లోని పదాల ప్రకారం , ప్రొవిసో (బి) నుండి సెక్షన్ 25-సి వరకు ఉండే తొలగింపు , సెక్షన్ 25-సి వరకు ప్రొవిసో (ఎ) ప్రకారం పరిహారం చెల్లించిన దాని నుండి వేరుగా ఉండాలి మరియు ఆ తరువాతి కాలంలో. మరియు ప్రస్తుత సందర్భంలో, మొత్తం వ్యవధికి ఒక నిరంతర తొలగింపు ఉంది, నిబంధన (బి)కి ఎటువంటి వర్తింపు ఉండదు.

ప్రతివాదుల తరపు న్యాయవాది వాదిస్తూ , ఒకే ఒక లే ఆఫ్ ఉన్నప్పటికీ , అది కాల్పనికంగా రెండుగా విభజించబడాలి , మొదటి వ్యవధి ప్రొవిసో (ఎ) సెక్షన్‌లో కవర్ చేయబడిన 45 రోజులు మరియు మిగిలిన కాలాన్ని ప్రొవిసో (బి) విరామం లేకుండా మొదటిదానిని అనుసరించి రెండవ మరియు విభిన్నమైన తొలగింపు ఉండవచ్చు , ఉదాహరణకు, యాజమాన్యం మొదట 45 రోజుల వ్యవధిలో లేఆఫ్‌ని తెలియజేసి , దానికి పరిహారం చెల్లించి , మళ్లీ తాజా నోటిఫికేషన్‌ను జారీ చేసినప్పుడు (నోటిఫైడ్) పకటించిన లే ఆఫ్ యొక్క కొనసాగింపులో 7 రోజుల కంటే ఎక్కువ కాలం పాటు తదుపరి తొలగింపును ప్రకటించే వ్యవధి ముగింపు , మరియు అది ప్రొవిసో (బి) పరిధిలోకి వస్తుంది. కానీ, ప్రస్తుత సందర్భంలో, ఒకే ఒక నోటిఫికేషన్ ఉంది. మరియు దానిలో పేర్కొన్న వ్యవధి తదుపరి సీజన్ వరకు ఉంది. భాష యొక్క ఒత్తిడి లేకుండా. నిబంధన (బి) సెక్షన్ 25-సి ప్రకారం అటువంటి తొలగింపును దాని పరిధిలోకి తీసుకురావచ్చు. ప్రతివాదులు ఆటోమొబైల్ ప్రొడక్ట్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ v. వారి వర్క్ మెన్ [1955] 1 లేబర్ లా జర్నల్ 67 లో నిర్ణయంపై తమ వాదనకు మద్దతుగా నిలిచారు. కానీ ఆ నిర్ణయం “మళ్ళీ తొలగింపు” ("అగైన్ లేడ్ ఆఫ్") అనే పదాలకు ఎలాంటి ప్రభావం చూపదు , అంతేకాకుండా, అందులో ఆమోదించబడిన నిర్మాణం సరైనదైతే , నిబంధనలు (ఎ) మరియు (బి) అవసరం ఉండదు. వాటి కింద చెల్లించవలసినది , ప్రతివాదుల ప్రకారం, సెక్షన్ యొక్క ప్రధానభాగంలో కిందనే చెల్లించబడుతుంది. పై నిర్ణయంలో గమనించినట్లుగా, ఈ తీర్మానం క్రమరహిత స్థితికి దారితీస్తే , అది చట్టసభకు , అది సరిపోతుందని భావిస్తే, సెక్షన్‌ని సవరించాలి మరియు ట్రిబ్యునల్ దానిని స్పష్టంగా అర్థం కాకుండా వేరే విధంగా అర్థం చేసుకోవడం కాదు. ప్రతివాదులు ప్రొవిసోలో అందించిన 45 రోజుల వరకు మాత్రమే పరిహారం పొందేందుకు అర్హులని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము

(a) మరియు అప్పీలుదారు 12-7-1954 నాటి నోటీసు ద్వారా అదే చెల్లించాలని ప్రతిపాదించినందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 22 లోపు ఉద్యోగ షరతులను మార్పు చేయలేదని మరియు పర్యవసానంగా, ప్రతివాదుల పిటిషన్ తిరస్కరించబడుతుంది.

తదనుగుణంగా మేము అప్పీల్‌ను అనుమతిస్తాము, ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్‌ను రద్దు చేసి, ప్రతివాదుల పిటిషన్‌ను కొట్టివేస్తాము. పార్టీలు తమ ఖర్చులను తామే భరిస్తాయి.